

Volt a farizeusok között egy Nikodémus nevű ember, a zsidók egyik vezető embere. Ő egy éjjel elment Jézushoz, és így szólt hozzá: „Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul, mert senki sem képes megtenni azokat a jeleket, amelyeket te teszel, hacsak nincs vele az Isten.” Jézus így válaszolt: „Bizony, bizony, mondom néked: ha valaki nem születik újonnan, nem láthatja meg az Isten országát.” Nikodémus ezt kérdezte tőle: „Hogyan születhetik az ember, amikor vén? Bemehet anyja méhében és megszülethetik ismét?” Jézus így felelt: „Bizony, bizony, mondom néked, ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az, és ami Lélektől született, lélek az. Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: Újonnan kell születnetek. A szél arra fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hova megy: így van mindenki, aki a Lélektől született.”

Az ember legfontosabb kérdése: Merre menjek? Az elindulás első és legfontosabb lépése az útkeresés. Ha ma elindulsz valahová, beütd a gugliba a célállomást, s az megadja a legrövidebb és legjárhatóbb utat.

Aztán autóval megy, rohan az ember, de nem éri el Isten célját. Minden nap azzal telik, hogy keresed a járható „ösvényt”.

Az ember számára a jézusi út nem sima, sokszor kilátástalan, és céltalannak tűnik. Ez az út nem autópálya, viszont ismeretlen, kiszámíthatatlan, nem olyanoknak való, akik mérlegelnek. Nincs benne a számítógépben. Az ember nem az aszfaltúton halad, ezért sokszor keresztezi a világiak útját. De ha újjászületsz, átadod magad a Léleknek, hagyod, hogy vezessen, vigyen vagy repítsen, akkor célba érsz. Az jézusi ember végül is mindig keresztúton halad.

Deli Gyula, Budapest